

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 57. Ferdinandus Corduba potitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

illustri genere ortis. Numerabat annos **Sæcul. XIII.**
 triginta & unum; insuper alios 45 vixit. **A.C. 1236.**

Per epistolas, quas Papa duobus annis sequentibus ei scripsit, apparet, eam fuisse Abbatissam hujus monasterii, idque jam tum S. Francisci nomen tulisse. *Ha-Boll. p. 506.*
 bemus etiam quatuor S. Claræ ad B. Agnetem epistolas, quibus ei de vitæ gradu divinitus assignato gratulans, eandem ad perseverantiam, ac præcipue ad amorem paupertatis exhortatur. Et vero paruit monenti Agnes tam fideliter, ut cœnobio suo bona immobilia vel certos proventus esse nunquam voluerit, quantumvis illam Rex frater suus eo urgeret. S. Clara eam edocuit, suum Ordinem servare jejunium in cibis esurialibus per totum annum solere exceptis diebus Dominicis, ac præcipuis Festis.

§. LVII

Ferdinandus Corduba potitur.

In Hispania Christianorum arma prosperos continenter successus habebant. *Chr. S. Ferd. c. 8. ap. Boll. to. 18. p. 325.*
 Mense Januario anni præteriti 1235 Ferdinandi Castellæ Regis copiæ noctu Cordubæ suburbium muris ac turribus munitum occupaverant; quo comperto Rex ipse quanquam modica instructus manu urbem oppugnare cœpit. Abenhutum Maurorum Regem Astige habitantem a

Q 4

feren-

sæcul. XIII.
A.C. 1236.
ferendo Cordubæ auxilio avertit quidam Eques Christianus, in quo confidebat, & qui eum fefellit a Rege Ferdinando subornatus. Cum dein Abenhutus Valentiaë a Jacobo Arragoniæ Rege obsessæ suppetias iret, eum unus suorum per prodicionem e medio sustulit. Tum horum locorum Mauri in diversa abiere, uni soli Domino obedire deinceps nolentes.

Interea Ferdinandus crescente in dies suorum numero obsidionem Cordubæ urgebat, cujus incolæ subsidio destituti premente fame certis conditionibus se dedere volebant. Ille solum permisit, ut incolumes, sed nihil asportantes discederent.

Ric. S. Ger. Sic tradita est Corduba in pervigilio S. Petri 28 Junii an. 1236, postquam 523 annis in Musulmannorum potestate fuerat, nempe ab anno 713, quo illam sibi Metropolin in Hispania constituerant.

Sup. Lib. XLI. §. 25. Ferdinandus mox in fastigio turris, e qua Musulmanni ad preces vocati fuerant, crucem erigi iussit; & quinque Episcopi eum comitantes præcipuum delubrum ex Arabicis omnibus maximum & ornatissimum intrarunt. Illi Episcopi erant Joannes Uxanensis Curiaë Regiæ Præses, Consalvus Conchensis, Dominicus Biantiensis, Adamus Placentinus, & Sanctius Cauriensis: Rodericus Archiepiscopus Toletanus Romæ commorabatur. Episcopus Toletanus Romæ commorabatur.
Epis-

Episcopus Uxanensis in delubro purgato erectam aram sanctissimæ Virginis honori dicavit, ibique Festo die SS. Apostolorum celebrato solenni ritu sacrificio de rebus divinis cum magno audientium fructu verba fecit. Rex Almanfor quondam æra campana Ecclesiæ S. Jacobi Compostella Cordubam in grande delubrum deferri curaverat, ubi resupina erant suspensa, & pro lampadibus serviebant, quod ignominia sibi ducebant Christiani. At Ferdinandi jussu ad S. Jacobi Maurorum humeris reportabantur. Quoniam Corduba in agro fertilissimo amoenissimoque sita erat, ejus expugnatione per Hispaniam divulgata, accurrentes undique homines natalibus eam locis anteferebant, ita ut potius domus incolis, quam incolæ domibus deessent. Recepit illa Sedem Episcopalem Toletanæ obnoxiam, & inter amplissimas urbes post Romam, Constantinopolin atque Hispalim numerabatur.

Papa Gregorius accepto tam fausto nuncio ad Hispaniæ Præsules scribens, eos Regem Ferdinandum, ut ethnicis plura eriperet loca, & omnes Diocesium suarum populos, ut seu militari opera, seu bonis suis illum juvarent, animare jussit, haud minorem ipsis, quam pro itinere in terram sanctam promittens indulgentiam. Has litteras dabat 4 Septembris an. 1236.

Q 5

Eodem

X. ep. 214.

ap. Rain.

n. 58.

Sæcul. XIII. Eodem tempore ad Regis preces Archi-
 A.C. 1226. episcopo Toletano, ac Episcopis Burgenfi
 & Uxanensi præcepit, ut ei per tres an-
 ep. 215. n. 60. nos subsidium annuum mille aurearum
 regionis monetarum e proventibus Eccle-
 siarum ac cœnobiolorum pro hujus belli
 sumptibus penderent. Sub idem tem-
 X. ep. 182. pus Rex detectos Palentiæ hæreticos in
 ibid. vultibus candente ferro notari iussit: quo
 factum est, ut resipiscentes in Ecclesiæ
 finem recipi cuperent, & mandante Papa
 ab Episcopo loci absolverentur.

§. LVIII.

Judæi male habiti.

Eodem anno Judæi pluribus locis acer-
 be excipiebantur, præsertim in Hispania,
 ubi magna eorum strages est edita.
 Matth. Par. In Francia cruce signati Aquitani, Picto-
 1236. p. 364. nes, Andegavenses, & Britanni ingen-
 tem illorum numerum peremerunt, nec
 infantibus, nec sceminis gravidis par-
 centes. Multis mortiferæ plagæ infli-
 ctæ, alii equorum unguis obtriti, cada-
 vera bestiis exposita, illorum libri com-
 busti, bona direpta sunt, & pejora iisdem
 intentabantur: omnia sub obtentu recu-
 sati baptismatis. Cum Judæi querimo-
 nias suas ad Papam detulissent, scripsit
 ea super re Archiepiscopo Burdigalensi,
 ac Episcopis Santonensi, Inculismensi, &
 Picta-

X. ep. 212.
 ap. Rain.
 1236. n. 46.

Lohineau
 hist. p. 235.